

GIÀU SANG PHÚ QUÍ

**Giàu lòng bác ái quý thương
Sang qua thế giới, Thiên Đàng của Cha
Phú gia nhà cửa huy hoàng
Quý người nhân nghĩa, bạc tiền chẳng ham**

Giàu sang phú quý chuyện này ai cũng thích. Bởi vì giàu thì mình có đầy đủ tất cả. Mà mình không biết làm sao để giàu, muốn có giàu sang, trước hết mình phải có giàu lòng bác ái.

Trong tâm mọi người ai cũng có lòng bác ái, mà lòng bác ái này, phải được vun bồi và xây đắp.

Lòng nhân từ bác ái phải được tôi luyện trong mỗi hoàn cảnh, mỗi trạng huống đắng cay. Chứ không phải lòng nhân từ bác ái, không học, không tôi luyện, mà tự nhiên có.

**Giàu lòng bác ái phải cam
Hy sinh nhẫn nhục, từ bi thật thà
Không tham không giận hiền hòa
Tâm từ bộc phát, con người hiền lương**

Lòng bác ái thì mình phải học, mình phải luyện thì mới có. Nếu mà mình không học, mình không luyện lòng bác ái. Mà tự nhiên mình thấy họ nói bác ái, thực hiện bác ái, mà mình làm theo mà không hiểu tánh chất đó là gì. Thì quá ra mình làm theo lẽ lối ở bên ngoài thôi, là làm a dua, mà thực sự trong thâm tâm mình, không thiết tha hai chữ bác ái.

Mình nghe người ta nói bác ái, mình làm chuyện bác ái, như là một cái máy. Mà không biết mục đích mình làm có kết quả gì, rồi may một không có người kia thôi thúc, thì mình chuyển hướng không làm.

Làm cái kiểu đó là làm phước thôi. Ai cũng có thể làm.

Còn cái huệ thì khác, mình nên nói, cho người ta biết giá trị của tình bác ái nó xuất phát từ khổ cảnh mà ra. Mình cảm thông được hoàn cảnh khổ của người và mình là một, vì trước đây mình cũng đã từng khổ như vậy.

Có như vậy thì mình giúp mà không có so đo, mà mình biết, mình hiểu, giữa mình và họ hai người giống nhau. Vì mình có cơ duyên trước, hoàn cảnh trước nay, mình may mắn hơn, nên mình không khổ. Còn người khổ thì họ chỉ đi sau mình thôi, có suy nghĩ như vậy thì mình mới rộng rãi và độ lượng hơn. Sau này mình mới dẫn dắt người khác thực hiện tình bác ái, bằng phương thức của mình, bằng tình thương của con người với con người. Mà không phải làm một công việc như cái máy, mà không biết giá trị của tình thương.

**Tình thương cảm mến quý thương
Cùng chung nhân loại, sao mà khổ đau
Khổ đau vì thiếu thực hành
Tình thương cao cả, tình người quý yêu**

Tình thương thì xuất phát mọi nơi và mọi giới, nhưng mà tình thương xuất phát nơi, trau dồi tâm thức, nơi trau dồi đức hạnh thì nó không bị sụp đổ ở bất cứ mọi trạng thái nào gây ra. Tình thương này là một kho tàng bất tận của Thượng Đế ban cho, nó nảy nở thêm, nó lớn rộng thêm, nó không bao giờ hết và dẫn đến vô tận.

Vô tận thì thông thường mình nghĩ, mình không kham và không hiểu nổi hai chữ vô tận và chỉ nghe văn chương thiên hạ nói thôi, chứ mình không biết, không hiểu thấu.

Còn mình thực hiện hai chữ tình thương của Trời Phật khuyên bảo, thì mình sẽ thấy hai chữ vô tận, thật là có thiệt, có vô bờ, vô bến và vô biên.

**Tình thương hai chữ vô biên
Không biên, không giới, không miền, khổ đau
Tâm thương chỉ có thực hành
Con đường tu sửa, chính mình dựng xây**

Làm sao thực hiện được hai chữ tình thương?

Tình thương nói qua thì ai cũng có, cũng biết, nhưng mà mình bị sự giới hạn của tình đời bao phủ. Nên hai chữ tình thương của mình cũng có, nhưng mà mình thực hiện không hết, bởi những kiến thức nông cạn, ở ngoài đời tu học. Và mình không đào sâu nổi, hai chữ tình thương đó ở đâu.

Tại sao mình không đào sâu nổi hai chữ tình thương?

Bởi vì mình chỉ học nhá nhép, ở khía cạnh trường đời đại học và mình không được đào luyện căn bản của phần linh hồn và tri giác ở khía cạnh càn khôn.

**Phần hồn tri giác bị giam
Đóng khung bao phủ, tiền tình nghiệp duyên
Tâm yên quán xét mọi miền
Qui về thanh cảnh, tự yên tâm hồn**

Muốn được đào luyện cho khối óc mình tinh vi và cănมั่น, mình phải có phương pháp thích nghi với mọi hoàn cảnh. Mình có thích nghi với mọi hoàn cảnh thì mới mới thấu triệt hai chữ tình thương.

Mình không thích nghi với mọi hoàn cảnh, mà nói hai chữ tình thương là mình chỉ có nói gạ.

Sở dĩ, tình thương đem ra nói ở đây là muốn nói ra sự thật. Sự thật mình phải đào sâu trong mọi khía cạnh của tình đời thì mình mới nảy nở tình thương. Sự thật, mà mình không có hòa vào mọi trạng thái, học hỏi mọi trạng thái thì chỉ nói giả tạm theo phạm vi, nhờ đỡ hoặc nhá nhép vào một vị nào đó thôi. Chứ thật sự tình thương đó, mình không có vun bồi.

**Tình thương thật sự đối trao
Đem thân gánh vác, chuyện đời khổ đau
Khổ đau trí giác chẳng sờn
Tình thương tôi luyện, thực hành nhẫn nhu**

Tình thương là do sức trau dồi nhẫn nhục, học kham, học khổ, học hòa, học bất cứ ở nơi nào của tình đời đưa đến. Chứ không phải, mình học một khía cạnh trong đại học là đủ rồi.

Đã nói tình thương là vô bờ, vô bến thì làm sao mình giới hạn được nó. Thế nên, học chỉ có một khía cạnh, mà cho là mình đủ, cũng chưa đúng. Người nào đào sâu trong giới tình thương, chịu học hỏi trong giới tình thương, thì sẽ cảm nhận đây là một sức sống vô biên, không bờ, không bến.

**Tình thương ban trải muôn phương
Không sao giới hạn, tình thương của Trời
Của Trời vĩ đại bao la
Tâm ta bao quát, tình thương tiến hành**

Nói tới chữ tình thương là vô biên giới, không bờ, không bến thì người ta lại không tin. Nhiều người lại ước mơ, cho con giàu vô tận, vô biên, vô bờ, vô bến. Người ta, sẽ giàu vô tận, vô biên, vô bờ và vô bến.

Nếu tâm mình thực hiện tử bi, thực hiện điều của Trời Phật khuyên, thì người ta sẽ thấy mình giàu có vô bờ vô bến luôn. Tại mình không thực hiện tử bi thì làm sao mình có. Mình thực hiện tử bi là mình trau dồi hạnh đức, thì làm sao mình không giàu sang phú quý.

Giàu sang phú quý, để cho người hung hăng, lường gạt, hay giàu sang phú quý, dành cho người nhân từ và bác ái?

Mà nhân từ bác ái, lấy đâu mà học?

**Nhân từ trí giác cảm minh
Tinh thần xây dựng, Đất Trời dựng nên
Dựng nên khung cảnh thanh bình
Trau dồi nhân phẩm, thực hành tiến nhanh**

Nghe người ta nói làm nhân từ là để mình giàu có, nhưng mà không biết phải thực hiện nhân từ làm sao. Rồi đem tiền đem bạc ra cúng dường, tưởng mình là người có nhân từ.

Mình làm kiểu đó là mình cho vay mượn một cách gián tiếp để sau này mình hưởng. Cái nhân từ đó chưa trọn vẹn, là mình bị người hành đạo đó, lợi dụng mình qua hai chữ nhân từ.

**Nhân từ đâu phải cúng dâng
Nhân từ phải có, tấm lòng thiện nhân
Hiên nhân một mặt quý thương
Thương người thương cảnh, cùng người như ta**

Mình làm nhân từ, mình thấy người ta cũng giống mình, mà tại sao người ta khổ hơn mình. Mình cảm động, mình cũng là người, mà tại sao mình được diễm phúc hơn.

Từ đó, mình mới phát tâm hy sinh cứu khổ và mong người ta hết khổ.

Chứ không phải thấy người ta khổ là mình nói đáng, tại nó làm dữ, thì bây giờ nó khổ. Sở dĩ những người khổ là vì họ không biết hoàn cảnh họ là sự an bài sắp xếp như vậy.

Nhưng mà, nếu họ tu và biết hoàn cảnh an bài sắp xếp họ như vậy, thì họ không bao giờ thấy khổ, mà thấy sướng. Bởi vì, những người nghèo khổ, học được cảnh khổ, thì mới quán thông cảnh khổ và cứu những người khổ.

Vượt qua cảnh khổ. Vượt qua Bi Cực, và tới cảnh Thái Lai.

**Khổ đau là kiếp con người
Nếu mà không khổ, lấy vì văn minh
Văn minh tiến bước hoài hoài
Khổ hoài không học, lấy gì dựng xây**

Còn như mình trong hoàn cảnh khổ, mà không chịu khổ thì làm sao quán thông mà cứu những người khổ. Bởi vì, người khổ ở trong hoàn cảnh khổ, họ thấu hiểu nhau, nhiều hơn. Còn những người giàu, họ đâu có khổ. Họ cứ tưởng thiếu tiền, thiếu bạc, thiếu đồ ăn là khổ. Nên nhà giàu, họ cứ cho cái thứ đó, mà thiên hạ vẫn khổ.

Người ta khổ về tiền bạc, đồ ăn, là một chuyện.

Và người ta khổ về phần hồn, phần nội thức là một chuyện nữa.

Chính các nhà giàu cũng khổ thấy mồ. Vì mình ý mình giàu, mình không khổ, mà mình cũng khổ về gia cang, khổ về bệnh hoạn, khổ về phần hồn, nữa chết rồi không biết đi về đâu.

Chứ đâu phải khổ, là chỉ cho người nghèo, mà mình giàu có lại không khổ. Chứ thật sự người giàu, còn khổ hơn, cả ngàn lần người nghèo.

**Giàu mà vẫn khổ cực thân
Nếu giàu không khổ, lấy gì than van
Than van tức tối phần hồn
Giàu mà vẫn vướng, con đường bệnh đau**

Vì khi nhà giàu họ bệnh hoạn, họ chết, họ bỏ lại không biết bao nhiêu là của cải mồ hôi nước mắt họ tạo dựng. Nên khi họ gần chết, họ khổ cả vạn lần hơn người nghèo. Chứ đừng nói nhà giàu không khổ.

Họ có nỗi khổ, mà họ không dám nói cho ai nghe, vì một khi nói ra, sợ người đời biết. Nên họ làm thinh chết, thật là uất ức. Giàu có mà không làm gì được cho thân xác và phần hồn thanh nhẹ sung sướng trước khi chết.

Rồi nhiều người nhà giàu, trước khi chết thấy mình chết, kiểu này uống quá, rồi đem vàng bạc tiền ra phung phí. Càng phung phí xài hoang thì càng thọ tội, mà mình không hay. Biết bao nhiêu người nghèo khổ, họ chết đói. Tội là mình chỉ biết mình thôi, vì mình không biết trước kia, mình giàu có là cũng do giới nghèo khổ đó, họ đóng góp cho mình giàu. Nay mình giàu có phung phí mà bị tội. Tội là tại vì mình u mê.

**Giàu mà không biết luật vay
Hôm nay mình chết, tiền tình cũng bay**

**Vung tay cho phi anh tài
Bệnh đau uất hận, tánh người ngạo cao**

Nhiều nhà ý mình là sang và làm chuyện thất đức. Chuyện thất đức mình làm thì con cháu phải lãnh. Con cháu, sau này cờ bạc, hút sách, trai gái, rượu chè là nghèo trở lại. Tại vì nhà giàu, mà không biết tu thân tích đức. Thì con cái sẽ bị hậu quả, do chính mình gây ra.

**Nhân nào quả nấy có vay
Có vay có trả, là do phận mình
Phận mình không ác không gian
Đời sau không lãnh, nghiệp oan nơi mình**

Còn ngược lại nhà nghèo thấy mình thua thiệt, ráng cố công chịu khó, chịu cực, chịu khổ mà vươn lên. Thì người nghèo sẽ trở lại giàu. Rồi giàu có, cũng trở lại cái tánh tự thị, như ông kia trước đây.

Rồi con cháu cũng thọ tội, cứ thế mà khổ dài dài, từ đời này cho đến đời kia. Nghèo cũng khổ mà giàu cũng khổ. Giàu nghèo nó cứ phát lên và tuột xuống ở thế gian. Vì thiếu tu và giác ngộ.

**Nhân từ bác ái thực tâm
Cần nên tu luyện, thực thi hằng ngày
Mỗi ngày luyện tánh vị tha
Con đường cơ bản, từ bi thực hành**

Nhân từ cơ bản, mình nên tu thân và luyện tánh, con cháu sẽ giàu có thông minh vô biên. Tu Vô Vi là không tham, không giận, không hờn và không bệnh hoạn.

- Tu Vô Vi tại sao không tham, ngu vì tham. Có dư thừa lấy gì tham.
- Tu Vô Vi tại sao không giận, ngu vì giận. Giận nó hư khối óc lấy gì thông minh.
- Tu Vô Vi tại sao không hờn, ngu vì hờn. Hờn là hạ nhân, sống trong eo hẹp.
- Tu Vô Vi tại sao không bệnh, ngu vì bệnh. Bệnh là tại tánh mình quá ích kỷ và tham lam.

Con người quá tham thì sanh ra bệnh, mà cái tham này không có giáo phái nào trên thế gian hiện giờ giải nổi chức vụ. Bởi vì cái tham này có từ tiền kiếp, ông bà tổ tiên mình quá tham lam, nên con cháu bị bệnh di truyền.

Hỏi tại sao mà con cháu bị bệnh di truyền. Mình tham lam là cái hồn mình nó có sẵn, mình thông minh cái hồn mình nó có sẵn. Vì thế, sanh ra con người khổ hoại, bị bệnh hoạn hoại, mà không dứt, là do tánh tham lam của cha mẹ, để lại trong máu huyết, điển khí. Thì làm sao dứt được bệnh di truyền.

**Di truyền bệnh hoạn triền miên
Tâm mình ác độc, con mình thọ lây
Thọ lây khí huyết của mình
Tại mình không luyện, không minh đạo đời**

Muốn dứt bỏ tánh tham cho nhanh, muốn dẹp sạch bệnh di truyền tiền kiếp, nên tu Vô Vi thì mới dứt. Bởi vì từ trước cho tới giờ, chưa có môn phái nào dẹp được tánh tham danh như là Vô Vi. Bởi vì, Vô Vi dùng điển quang để giải phá.

Vô Vi phá nổi tánh tham, bỏ được tánh tham thì sướng hơn ông vua.

**Vô Vi dẹp phá tánh tham
Không còn nghĩ tới, chuyện tiên làm chi
Làm tiên chi có đạo tiên
Tạo mình bất ổn, tâm thần bệnh đau**

Bệnh là do tâm sanh ra, nếu tâm không sanh những điều tham lam ích kỷ, thì thân không chết sớm. Bởi vì thân mình sống là do sức điển khí, vận hành từ bên trong cơ tạng. Mà tu Vô Vi là tu tâm, sẽ lập lại quân bình điển khí bên trong cơ tạng thì lấy vì mà bệnh.

Bệnh là do cơ tạng không quân bình phát sinh.

Đạt được quân bình thì mình mới dỗi dào nhân ái, dỗi dào trí tuệ, lo chi mà sợ nghèo.

GIÀU SANG PHÚ QUÍ

**Giàu nhân giàu nghĩa mới giàu
Giàu lòng bác ái, giàu lòng từ bi
Giàu trong thiên hạ ai bằng
Giàu lòng nhân nghĩa, thực hành tu thân**

**Sang bằng cái tánh kêu căng
Sang cho hết giận, hết hờn người ta
Sang đi cho hết chuyện đời
Sang qua bến giác, cuộc đời điểm trang**

**Phú cùng một chút chẳng tham
Phú trong cái tánh, thực hành chơn tâm
Phú trong cái cảnh cơ hàn
Phú mà không phú, cả đời hiển vinh**

**Quý người nhân phẩm cao sang
Quý người lại có, họ hàng như ta
Quý người cùng gốc Mẹ Cha
Quý người tánh nết, thật thà quý thương**

**Kính bái
Con
Lê Thành Lợi**